

Referat af Repræsentantskabsmøde i Ergoterapeutforeningen

Afholdt d. 19-20. november 2022

DAG 1.

Politisk paneldebat: "Sådan skal vi løse problemerne på social- og sundhedsområdet"

Formålet med paneldebatten var at drøfte udfordringer og løsninger på social- og sundhedsområdet. Deltagerpanelet var:

- Mads Koch Hansen, konsulent og tidligere lægelig direktør på Sygehus Lillebælt
- Sidsel Vinge, konsulent og tidligere Vive-forsker
- Morten Lorenzen, direktør i Hjerneskadeforeningen
- Mads Engholm, formand i Psykiatraliancen og talsperson i Bedre Psykiatri

Tina Nør Langager faciliterede debatten og indledte med at præsentere de tre temaer i debatten – demografiens konsekvenser, fremtidens organisering på social- og sundhedsområdet og borgernes forventning til service i fremtiden. Herefter indbød hun paneldeltagerene til kort at skitsere, hvordan de ser sundheds-Danmark på nuværende tidspunkt.

Mads Koch Hansen sagde, at vi aldrig har haft flere ansatte i sundhedsvæsenet, end vi har nu. Men vi har store udfordringer. Vi har haft fokus på det specialiserede og har centraliseret, vi har en national specialeplan, og vi er rigtig dygtige på sygehusene. Men vi har ikke haft fokus på de generelle og almindelige sygdomme, som de fleste fejler. Derfor skal der øget fokus på primærsektoren, forebyggelse og behandling i hjemmet. Vi skal overlevere bedre og opbygge kapacitet og kompetencer i det primære sundhedsvæsen. Vi skal ikke gøre alt det, vi kan. Vi er dygtige i sundhedsvæsenet, men nogle gange skal vi stoppe behandlingen.

Sidsel Vinge erklærede sig enig med Mads Koch Hansen og ville gerne afkræfte en myte. Vi siger, at vi mangler hænder, men vores sundhedsvæsen er vokset markant de seneste 20 år sammen med udgifterne. Sundhedsvæsenet kannibaliserer den offentlige sektor. Derfor er vi nødt til at se på, hvordan vi bruger ressourcerne bedre i sundhedsvæsenet. Vi har løbet for længe efter monofaglighed: Vi betragter os som alene i en vagt, hvis vi er den eneste fra egen faggruppe.

Mads Engholm sagde, at han repræsenterede os som faggruppe og psykiatriområdet. Efter mange år, hvor vi har talt med flere stemmer, er det nu lykkedes at samle os om en fælles psykiatri. Politikerne har set udfordringerne, og vi har en landingsbane men mangler en helikopter, der kan levere den samme kvalitet, som man får i det somatiske sundhedssystem. Der er lang vej til mål, men sundhedsreformen har lagt op til at tale om det nære. Bedre Psykiatri forventes at have organisationsoverblik – men dét, vi har, er patientoverblik - overblik over det komplekse problem.

Morten Lorenzen erklærede sig enig langt hen ad vejen. Han ville gerne italesætte patientperspektivet fra en anden vinkel. Sundhedsvæsenet har en præsentation af sig selv, som en førsteklasses rejse. Men hvad gør vi, når vi køber rejsen, og så oplever noget helt andet? Der er borgere i Danmark, der oplever, at når noget går galt, så lever vi ikke op til det glittede papir. Vi bliver ved med at gøre det samme og tror samtidig, at vi får nye løsninger. Vi er tvunget til at gøre ting på en ny måde. Der er brug for en reform af, hvad systemet kan levere, og hvad vi kan forvente af sundhedssystemet, for patientens rejse er ikke opdelt.

Tina Nør Langager takkede for de gode perspektiver og åbnede for det første debattema **”demografiens konsekvenser”**. Vi får flere syge, multisyge, etc. I Ergoterapeutforeningen vil vi gerne sætte fokus på rehabilitering og forebyggelse, men hvad er jeres perspektiv, og hvilke kompetencer er der behov for i sundhedsvæsenet?

Sidsel Vinge kvitterede for godt forberedt materiale til debatten og svarede, at vi står med komplekse patienter, der i højere grad ikke bliver raske, samtidig med at vi har en søjleopdelt organisering i kommunerne. Vi gør det samme og forventer noget nyt. Kommunerne skal have en mindre kompleks organisering. Århus lavede et tidsstudie af, hvad fagpersonerne brugte deres tid på (patienttid). SOSU havde meget borgertid, sygeplejersker lidt mindre og terapeuter endnu mindre tid. Ros til Århus’ 38 udkørende teams. Det er klogt nu at lave tværfaglige teams.

Mads Engholm sagde, at vi står med komplekse problemer, der trækker i forskellige retninger. Vi har drevet specialiseringen for langt. Vi har brug for rammer og rum til at samarbejde på tværs og gå i dialog med hinanden. Vi skal sikre, at specialisterne får rammer til at gøre det, de er dygtige til, så borgerne får den hjælp, de har brug for. Kommunerne skal selv løse problemet. Alle laver deres egen indsats og løsning uden at tale sammen.

Mads Koch Hansen konstaterede, at halvdelen af patienter, der ligger i de medicinske senge, er over 85 år. Mange kommer hjem med ringere forudsætninger, end da de blev indlagt. Vi mangler et kommunalt tilbud, der hvor de lever deres liv. Vi skal finde løsninger, der hvor borgerne bor. De kommer for nemt ind på sygehusene nu. Vi kan meget, men vi skal ikke kunne alt. Vi skal bruge patientressourcer bedre, tale om hvad der skal ske, når man ikke bliver rask. Når livet snart ender, skal man støtte godt op derhjemme i stedet for at visitere alle til de medicinske afdelinger. Vi har overbelægning og en faldende medarbejderskare. Odense har et projekt hvor en akutlæge og sygeplejersker kører ud til indlægningsstruede borgere og lægger en behandlingsplan. 92 procent af disse ender med at blive i hjemmet.

Morten Lorenzen mener, vi skal have flere terapeuter, for at klare den demografiske udvikling. Mere forebyggelse og mestring. Vi skal sikre, at borgerne klarer sig bedre og undgår at blive en ekstra belastning for sundhedsvæsenet. Morten Lorenzen ønsker, alle skal kende deres blodtryk og ved, hvad der skal til for at sænke det. Vi skal lære at leve det liv, vi har og det, der følger med. Morten Lorenzen har selv diabetes og har lært at leve med det. Han repræsenterer borgere med hjerneskade, hvor forløbsprogrammer ikke altid er løsningen. Inden for nogle specialer er det tydeligt, hvad man skal. Men ude hvor folk lever handler det om, hvad man kan og bør. Derfor skal vi have mere fokus på forebyggelse og mestring.

Sidsel Vinge mener, alle er enige om, at det handler om at skabe mere forebyggelse og rehabilitering. 50 procent af hjemmeplejemodtagerne får kun praktisk hjælp ude i hjemmet. Disse borgere har vi et stort potentiale for at rehabilitere. § 83a bliver ikke brugt nok, og det er meget forskelligt, hvordan kommunerne bevilliger rehabiliterende hjælp. Rehabilitering skal blive en fast del af SOSU'ernes arbejdsdag, så alle borgere modtager rehabilitering. Og så skal vi sende vores dygtigste medarbejdere ud og rehabilitere den gruppe med det største behov.

Tina Nør Langager åbnede op for det næste debattema som var **"Fremtidens organisering på social og sundhedsområdet"**. Hun spurgte panelet, hvordan vi skal arbejde, og om de kan give et godt råd ift. at slå døren ind til hjemmeplejen, samt hvordan vi på en konstruktiv måde kan få adgang til at tale organisering af det tværfaglige samarbejde på en ny måde?

Mads Koch Hansen mener ikke, vi kan løse udfordringerne på sundhedsområdet, hvis vi ikke samarbejder. Den nye sundhedsreform åbner for samarbejde men kræver det ikke. I fremtiden skal sygehuse have ekspertisen til at behandle de mest komplekse borger og stille sig til rådighed ift. vejledning til primærsektoren. Jo mere de kan klare, jo bedre kan sygehusene klare sig. Vi skal opbygge relationer men undlade at tale om penge – for så falder alt til jorden.

Mads Engholm mener, man risikerer at træde fagfolk over tærne. Som borger og interesseorganisation kender vi ikke strukturen i hjælpesystemerne – vi kommer kun med viden om problemerne. Vi skal bygge broer og skabe tillid på tværs, og det bør være en SKAL-forpligtelse.

Morten Lorenzen vil gerne højere op i helikopteren. Han ser gerne, at man sammenlægger Sundheds- og Socialministeriet. De taler ikke samme sprog, så lad os i stedet samle det. Patientperspektivet handler ikke om det korte sygehusophold men om det levede liv. En anden ting er, at vi har haft stor succes med specialeplanlægning, samtidig med, at vi har fjernet specialistfunktionen i kommunerne. Der har længe været et ønske om, at kommunerne løser udfordringerne sammen, men det er svært fordi det i sidste ende handler om økonomi.

Sidsel Vinge ser, at der er forventninger om, at politikerne løser problemerne. Vi skal stoppe med at tro, at der kommer en løsning flydende. Hun anbefaler, at vi stempler ind i de små selvstyrende teams. Der er brug for ergoterapeuter, og man skal ikke være bange for at miste sin egen faglighed. Hun anbefaler at nedlægge hjemmeplejen og lave selvstyrende teams. Alting er struktureret som SKAL opgaver på sygehusene men som KAN opgaver i kommunerne. Og det er faktisk omvendt jf. lovgivningen. Vi bruger for mange bachelorer til at sagsbehandle – måske kan de selvstyrende teams finde ud af det, ligesom de kan i almenpraksis. Vi har nogle ekstremt rigide organisatoriske rammer.

Tina Nør Langager konstaterede, at det er en rigtig interessant tanke at lægge Social- og Sundhedsministeriet sammen, og vi oplever samme rigiditet ift. løsning af udfordringerne på hjælpemiddelområdet, hvor de to ministerier ikke taler sammen. Vi håbede på, at hovedloven skulle løse alt, men det gør den ikke. Vi skal løse problemerne nedefra. Tina Nør Langager lagde op til **spørgsmål fra salen**.

Peter Vögele mener, vi skal have en borgeruddannelse i, hvad der er et sundt liv, og hvilke krav man kan stille. Vi må ikke belaste borgeren med flere krav til at kunne navigere i sundhedsvæsenet og kommunens service.

Mads Koch Hansen sagde, at der aktuelt er fokus på borgere med benamputation, og at mennesker med risiko for benamputation har brug for gangtræning i kommunerne. Det er den bedste indsats vi kan give. Hvis vi kan forebygge en amputation, kan vi spare en masse. Vi skal få borgere til at gøre noget andet, og vi er nødt til at tænke på en anden måde.

Annette Kjærsgaard sagde, at hun som selvstændig gerne ville komme med bud på udfordringer og løsninger. Det er tværfagligheden og det tværsektorielle, der lider. Mange patienter køber hendes hjælp til at koordinere paragraffer i kommunerne. Social og sundhed taler ikke sammen i kommunerne. Hun så gerne, at én kunne være projektleder for borgerne – og gerne en terapeut. Hun opfordrede til, at vi arbejdede for vederlagsfri ergoterapi. Tilsyn måler på magtanvendelser og ikke på genindlæggelser – så måske vi skal lægge tilsynene sammen – kan vi få case management?

Sidsel Vinge svarede ift. case management at flere koordinerende personer ville skulle hentes fra kerneopgaven. Det vil være symptombehandling. De sundhedsfaglige skal lave det, de er bedst til. Man skal i stedet analysere på kerneproblemet. Ift. vederlagsfri ergoterapi kan det være en blankocheck.

Morten Lorenzen svarede, at det vigtige er uddannelse af borgerne. Hvis vi fortæller, hvad samfundet forventer, har vi nogle borgere der er bevidste om deres pligter. Der er evidens for, hvad der virker på sygehusene men ikke i kommunerne. Den skal vi blive bedre til at skabe, så politikerne kan se, hvad der virker.

Mads Engholm sagde, at der er en pointe i, hvad vi styrer i det kommunale. Der er meget registreringsarbejde, men ingen klarhed. Kommunerne er bange for, at andre blander sig i deres selvstyre. De pårørende vil gerne hjælpe med forebyggelsen, men det hjælper ikke at holde dem på sidelinjen. Vi skal have en fælles plan for det enkelte menneske, og de pårørende skal inddrages.

Alette Halvor Jensen rettede sit spørgsmål mod Sidsel Vinge, og det med at stemple ind i teams i det kommunale. Hvordan tænker du organiseringen i hospitalsvæsenet, så vi får givet vores patienter den bedste behandling der? Der er forskelligt DNA i vores faggrupper, og det kan være svært for plejepersonalet at give borgerne tid til selv at tage tøj på, pga. tidspres.

Regionsformand Rikke Uldum Abrahamsen spurgte, hvem der griber den bold? Det er underligt at man skal ind om et sygehus for at få en genoptræningsplan, da det jo er den praktiserende læge, der opdager det høje blodtryk. Kan det løses på anden måde?

Mads Koch Hansen svarede, at der ikke er nogen fornuft i at lave forstyrrende mellemlid, der hedder sygehus, hvis der er tillid til de praktiserende læger. Vi er meget regelstyrede og skal have mod til at gøre noget, der afviger fra reglerne. Nogle gange skal vi være gode til at tage en instruktion og udføre den. Der er for stor opdeling mellem, hvem der gør det ene og det andet.

Morten Lorenzen siger, at en af udfordringerne i det kommunale hænger sammen med, at 20 % af borgerne bruger 80 % af ressourcerne. Vi har borgere i kommunerne, der ikke egner sig til at være i kommunerne. Kommunerne ønsker heller ikke de specialiserede opgaver. Vi skal reorganisere de specialiserede indsatser, så der kan frigives ressourcer i kommunerne. Man skal flytte opgaverne derhen, hvor kompetencerne er. Hospitalerne i Region Hovedstaden har et 72-timers ansvar, når borgerne bliver udskrevet, og det er godt, når det drejer sig om specialiserede indsatser, for det magter den enkelte kommune ikke.

Anne Mette Riber talte om fagligt skøn og fagligt mod. Oplever at svarene giver problemer. Vi er blevet dygtige til at lave fælles retningslinjer, der fungerer i sygehusregi ift. de specialiserede indsatser, men retningslinjerne dur ikke, når borgeren er ude i eget hjem.

Tina Nør Langager kommenterede, at på konferencen "Lægedagene" kaldte de det et retningslinjetyranni. De mente, fagligheden skulle slippes mere løs, fordi lægerne kender deres patient og ved, hvad der skal til.

Mads Koch Hansen sagde, at vi skal have modet til at handle anderledes, hvor det giver mening. Vi skal turde stole på vores fagligheder. Styrelsen for Patientsikkerhed skal betrygge jer i, at de ikke kommer efter jer, når I agerer på fagligt skøn.

Regionsformand Anna-Marie Laustsen var inspireret af diskussionen om gangtræning i stedet for operationer. Men hvordan strukturerer og organiserer vi os? Som ergoterapeuter ved vi, at det ikke gør en forskel, hvis vi siger, at borgerne skal gøre det. Borgerne skal selv opleve det som en nødvendighed. Hvordan får vi plads til at tage udgangspunkt i det, der er meningsfuldt for den enkelte borger?

Heidi Juul Svenstrup sagde, at hun arbejder i socialpsykiatrien. Når storebror vil bestemme, tænker man ofte, at det er ude ved os, at livet leves. Nogle gange må de acceptere, at de ikke hele tiden skal bestemme.

Sidsel Vinge svarede, at evidens på det kommunale område ikke kommer til at ske. Kommunerne er for små, og der kommer ikke yderligere millioner til forskning. Forskelligt DNA og det er derfor, man skal være sammen i tværfaglige teams. Hjælpere og assistenter har brug for jer. Almen praksis kan ikke visitere til genoptræningsplan, men har andre muligheder for at henvise borgeren. Til de fælles retningslinjer sagde hun, at hospitalssektoren har været bedre til at arbejde mere ens end kommunerne. Det er svært at blive enige i kommunerne, for det er ikke en SKAL opgave. Politisk skal man sige, at man skal blive enige og arbejde sammen om forløbsprogrammer og lægge de fælles penge sammen. Rammerne skal være, at der skal findes en løsning, så de ikke skændes.

Morten Lorenzen stemte i og sagde, at SKAL forpligtelsen skal på banen. Vi er snart 6. mio. mennesker i Danmark, der alle er forskellige, men bliver forsøgt behandlet ens. Der er stor forskel på, hvad man vil, men ikke hvad der spørges om.

Mads Engholm mener, man skal begynde med at spørge om det reelt levede liv. Det hele foregår ude i det levede liv, og det er en politisk opgave at finde ud af, hvor balancen skal være mellem retningslinjer og faglige skøn. Men vigtigt at vi taler sammen politisk.

Mads Koch Hansen svarede ja til sammenlægning af ministerier. Skal vi nedlægge kommuner/regioner? Det er ligegyldigt. Der findes ikke en struktur, der kan løse det hele. I skal gøre det, I er bedst til fagligt.

Tina Nør Langager afsluttede med at takke for den gode debat og konstatere, at spørgelysten gik ud over det sidste tema "borgernes forventning til service i fremtiden", som måtte udgå.

Frokost

Tina Nør Langager takkede for de gode drøftelser under formiddagens politiske debat, og bød formelt velkommen til repræsentantskabsmøde 2022.

Pkt. 1: Valg af dirigent

Tina Nør Langager oplyste, at der er tradition for at vælge to dirigenter, hvoraf den ene er medlem, mens den anden er ikke-medlem. Tina Nør Langager foreslog at vælge Afdelingschef for Ældre og Sundhed i Hillerød Kommune, Hella Obel og Ekstern lektor og Cand. Jur. Kirsten Kenneth Larsen.

Begge blev valgt uden modkandidater.

Tina Nør Langager præsenterede herefter kort hovedbestyrelsen inden dirigenterne tog over.

Formalia vedrørende indkaldelse og beslutningsdygtighed

Kirsten Kenneth Larsen præsenterede det formelle grundlag. Hun konstaterede herefter, at Repræsentantskabsmødet var lovligt indvarslet og levede op til de formelle kriterier.

Hella Obel foretog navneopråb, hvorefter hun kunne konstatere, at repræsentantskabet var beslutningsdygtigt.

Pkt. 3: Fremlæggelse og godkendelse af forretningsorden

Dirigenterne gennemgik forretningsorden. Forslag til forretningsorden blev godkendt. Micki Strandholt fra sekretariatet gennemgik herefter afstemningssystemet.

Pkt. 2: Godkendelse af dagsorden og vejledende tidsplan/program

Forslag til program og dagsorden blev godkendt.

Punkt 4: Valg af fem stemmeudvalgsmedlemmer og to suppleanter:

Stemmeudvalget blev præsenteret og valgt uden modkandidater.

Pkt. 5: Forelæggelse og godkendelse af beretning om foreningens virksomhed fra hovedbestyrelsen. Debat om den skriftlige og mundtlige beretning.

Tina Nør Langager takkede dirigenterne for at føre os godt igennem de første punkter.

Tina Nør Langager indledte punktet med at sige, at den mundtlige beretning er et supplement til den skriftlige beretning, der udkom i fagbladet Ergoterapeuten 4 (2022).

Tina Nør Langager fremlagde sin mundtlige beretning, hvorefter der blev åbnet for debat om den skriftlige og mundtlige beretning.

Næstformand Margrethe Boel understregede vigtigheden af at vi på REP deler tanker, refleksioner og visioner så vi arbejder mod fælles mål for vores fag. Herefter takkede hun Tina Nør Langager, de 3 Regionsformænd og hovedbestyrelsen for det gode og frugtbare samarbejde. Margrethe Boel kvitterede for det store arbejde i sekretariatet, som trods svære arbejdsvilkår grundet corona, har arbejdet målrettet, bl.a. med at implementere strategien fra 2019 og implementere den ny TR strategi. Margrethe Boel oplever os vel modtaget i AC, men ser det også vigtigt at pleje alliancen med de faglige organisationer fra Sundhedskartellet, hvorfor medlemskab af DSA's hovedbestyrelse har været en strategisk prioritet. Den ny hvidbog om rehabilitering, der udkom i 2022, har et tydeligt ergoterapeutisk aftryk og Margrethe Boel vil gerne kvittere for alle de ergoterapeuter, der har været en del af arbejdet bag den nye definition. Definitionen har et tydeligt ergoterapeutisk fokus, og Etf understøtter medlemmerne - både ledere og klinikere - i opgavevaretagelsen og den fortsatte udvikling af faget. Der bevilges støtte til forskning og udviklingsprojekter for 1.4 mil. kr. om året gennem foreningens fonde og puljer.

Nilo Wielund-Zarrehparvar gik på talerstolen som forperson for klubben for privatpraktiserende ergoterapeuter, hvor de hver dag arbejder for at få en god udvikling af egen virksomhed og støtte medlemmernes praksis. Herefter forklarede Nilo Wielund-Zarrehparvar, hvordan samarbejdet med Ergoterapeutforeningen har været fokuseret på markedsføringsloven samt at få mere struktur i egne virksomheder og værktøjer til bestyrelsesarbejde. Klubben har opfordret til at benytte foreningen ifm. opstart af egen virksomhed. Et andet område, der er blevet arbejdet meget på, er at få forsikringsselskaber til at tage ergoterapeutiske ydelser ind. Fremadrettet vil bestyrelsen gerne synliggøre privatpraksis mere på uddannelserne. Det gør de allerede nu via en facebookgruppe, som har skubbet flere i gang med at etablere privat praksis. Der bliver også arbejdet med videokoncepter, som klubben vil søge fondsmidler til. Som klub vil de gerne bakke op om den nye strategi. Der blev slutteligt rettet en særlig tak til sekretariatet og chefkonsulent Tina Solveig Koch.

Regionsformand Anna-Marie Laustsen takkede for en god beretning og Tina Nør Langager for at være en god formand for Etf. Hun konstaterede, at det har påvirket vores medlemsliv, at der har været corona. Vi skal tage de læringer og videreføre dem, for mange af dem giver større tilgængelighed, frigiver mere tid og er mere effektive. I onsdags havde Region Syd et arrangement, hvor en deltager sagde, at vedkommende aldrig mere ville deltage i et online møde og omvendt, var der en deltager som sagde det modsatte i oktober. Derfor ligger der nogle udfordringer her, som Anna-Marie Laustsen ikke selv har løsningen på, men som vi skal finde i fællesskab. Anna-Marie Laustsen sagde herefter, at presset på fagligheden og stærk faglighed har været et fint baggrundstæppe for formiddagen. Vi skal som ergoterapeuter arbejde med ergoterapi, men vi skal også arbejde tværfagligt. Der er overproduktion af sygeplejersker, som gennem mange år har italesat, at de kan det hele. Da Anna-Marie Laustsen var ung ergoterapeut, var ergoterapeuter nøglepersoner i udskrivelser. Så hvad er nye opgaver, og hvilke opgaver har andre lånt i en periode? Vi skal gå i dialog med ledelsen om, hvad det er, vi kan som ergoterapeuter, så vi sikrer, at ergoterapeuter får lov til at lave ergoterapeutiske opgaver. Hun sluttede af med at takke hovedbestyrelsen og regionerne for, at vi er blevet tydeligere på det område, og at vi skal fortsætte udviklingen af et stærkt fagsprog.

Peter Vögele takkede for beretningen. Corona har gjort meget, som vi skal lære af i foreningen. Under corona lagde Etf en nyhed på hjemmesiden om, hvordan man indretter sin arbejdsplads, men ikke noget om anbefalinger ift. værnemidler. Vi skal tænke over, hvad der er vigtigst. Peter Vögele takkede Ulla Garbøl fra sekretariatet for stor hjælp ift. det frivillige arbejde. Det burde være muligt for kommuner at kompensere medarbejdere, der indgår frivilligt i arbejdsgrupper, så f.eks. anbefalinger om rehabilitering ikke kun bliver udført af regionalt ansatte.

Forkvinde Sara Jilsø Fleischer takkede Tina Nør Langager for aftalen om at have enfortløbende dialog. Sara Jilsø Fleischer har nydt godt af samarbejdet med sekretariatet, som altid er flinke til at svare. Herudover bruger hun meget tid på at forklare medlemmer på Grønland om, hvorfor det er vigtigt at være medlem. Sara Jilsø Fleischer er også glad for de online tilbud, der findes. Der ligger en læring i, hvad Danmark kan bruge Grønland til. I Grønland er ergoterapeuterne stadig organiseret under sundhedskartellet. Det er lægerne og sygeplejerskerne, der fylder mest deroppe. Savner at høre om Grønland i beretningen. Nogle gange ved vi ikke helt, hvor vi skal gøre af os selv, og I ved ikke helt, hvor I skal gøre af os, udtalte Sara Jilsø Fleischer. Grønland vil gerne være en del af Etf. Der er meget sparring fra Danmark, og Sara Jilsø Fleischer oplever, at mange, der rejser fra Danmark til Grønland for at arbejde i en periode, får nogle brede kompetencer. Mange rejser tilbage til Danmark, da de bedre føler de kan leve op til de krav og forventninger, der ligger i at være ergoterapeut i Danmark. Grønland har også deltaget i de indsatsområder, der blev valgt på seneste REP. Sara Jilsø Fleischer afsluttede med at sige, at hun håbede, at hun havde sået nogle kim, der gør at vi husker Grønland fremadrettet.

Åse Munk Mortensen takkede Tina Nør Langager for at takke hende i beretningen. Seniorklubben i Region Øst er lykkedes, fordi den er meget uformel. Der er omkring 40 seniormedlemmer, der laver arrangementer, som giver god energi til gruppen.

Annette Kjærsgaard talte som formand for EFS Dysfagi, som nu er det tredje største selskab med over 500 medlemmer. For bestyrelsen i selskabet fungerer det godt med at mødes kl. 20-21 om aftenen. De har bl.a. afholdt temadag om parkinson og har netop holdt en stor temadag for 80 medlemmer, hvor der bl.a. blev demonstreret små hjælpemidler. Selskabet har fået bevilliget midler til et praksispulje projekt, som de laver sammen med Kost- og Ernæringsforbundet, hvor nye anbefalinger er på vej. Slutteligt nævnte Annette Kjærsgaard, at de også arbejder på en specialegodkendelse.

Didde Neuchs Christensen takkede for synligheden til formand, næstformand og sekretariat. Hun har hæftet sig ved forskning og hvordan vi kan få hjælp til det, når der er mange fagligheder med. Vi er ikke gode nok til at tale om, hvad vi kan som ergoterapeuter. Hvorfor er det, vi ikke kan overtage andres opgaver? Det kan vi også godt, bare med en ergoterapeutisk vinkel. Didde Neuch Christensen sluttede af med at komme med en opfordring til mere samarbejde om forskning.

Cæcilie Neuman takkede Tina Nør Langager for beretningen. Cæcilie Neuman har været formand for EFS Psykiatri i et år. Hun gav en stor tak til sekretariatet, Henrik Kruse-Hansen og Lone Decker for udarbejdelsen af kompetencebeskrivelser til SST-projektet om rekruttering og fastholdelse af medarbejdere i psykiatrien. Herudover takkede hun for gode forhandlingsevner, som kan skaffe os midler. Hun oplyste om, at de på hjemmesiden ergopsyk.dk er blevet synlige. Cæcilie Neuman takkede Tina Nør Langager som stærk og

dygtig forhandler på psykiatriområdet. Fremadrettet ønsker selskabet mere samarbejde, særligt med EFS Børn og Unge ift. trivsel, men også gerne på autismeområdet. Cæcilie Neuman sluttede af med at sige, at de arbejder for flere praktikpladser i psykiatrien.

Hella Obel takkede for en god debat, og inviterede Tina Nør Langager op på scenen for at samle op.

Tina Nør Langager takkede for de gode indlæg og anerkendelserne. Opfordrede til at komme med forslag til, hvor vi kan gøre det bedre. Hun takkede de faglige selskaber og bestyrelsen i Grønland, for at kvittere ift. samarbejdet med sekretariatet. Herefter takkede hun en række af talerne. Hun takkede Nilo Wielund-Zarrehparvar for at kvittere for samarbejdet om privatpraksis. Hun takkede Anna-Marie Laustsen for indlægget om, at vi både skal have fysiske og virtuelle møder til at udfolde mangfoldigheden ift. vores medlemsdemokrati. Hun takkede Peter Vögele for at gøre opmærksom på, hvad vi kan gøre bedre på hjemmesiden og sætte fokus på kommunal finansiering til medarbejdere i arbejdsgrupper. Vi ved fra forskningsmiljøerne, at de meget gerne vil samarbejde med kommunale medarbejdere. Også tak til Didde Neuchs Christensen for hendes bemærkning. Hun takkede EFS'erne for at invitere til samarbejde. Nu har vi en paraply for de faglige selskaber "Dansk Selskab for Ergoterapi", hvor vi nu har nye muligheder. Slutteligt kvitterede Tina Nør Langager for et godt samarbejde med regionsbestyrelserne.

Hella Obel sendte den mundtlige beretning til afstemning.

Afstemning: 76 stemte for, 0 imod og 1 blank. Beretningen blev godkendt.

Pkt. 9a: Afrapportering fra Honorarpolitisk Udvalg

Tina Nør Langager indledte punktet med opdraget for Honorarpolitisk Udvalgs (HPU) arbejde i den seneste periode (2019-2022). Herefter takkede hun på hovedbestyrelsens vegne de tre medlemmer af HPU for at have påtaget sig opgaven.

Honorarpolitisk Udvalg præsenterede herefter deres rapport, som også var vedlagt materialet forud for mødet.

Efter præsentationen og drøftelserne i salen tog dirigerterne over i forhold til afstemningen på de forslag, som HPU fremlagde. Hvert forslag fra HPU's rapport blev således sat til afstemning enkeltvis.

Pkt. 9b: Forslag til honorering af formand, næstformand, regionsformænd og hovedbestyrelsesmedlemmer

Dirigerterne oplyste, at der var indkommet fire ændringsforslag (9b8, 9b9, 9b10 og 9b12) fra Åse Munk Mortensen til HPU's fremlagte forslag.

Drøftelse

Åse Munk Mortensen fik ordet og begrundede sit ændringsforslag for hhv. 9b8, 9b9, 9b10 og 9b12. Motivationerne findes under forslagene. Som udgangspunkt var Åse Munk Mortensen enig med HPU i vilkårene i forbindelse med overgangen til pension og også næsten om fratræden ift. kampvalg. Åse Munk Mortensen har dog som princip at sidestille politikere, der fratræder, med almindelige ansatte. Åse Munk

Mortensen begrundede ydermere sit forslag til 9b8 med, at det lå i forlængelse af det ændringsforslag, som på REP19 kun var en stemme fra at blive godkendt, og at hun derfor undrede sig over, at man ikke aktivt har forholdt sig til ændringsforslaget fra REP19, når der var så stor tilslutning til det. Funktionærloven er revideret. Vi vil behandle folk som offentligt ansatte, derfor skal vi også give samme vilkår. Åse Munk Mortensen afsluttede motivationen med at sige, at hun håbede, at det var sidste gang, vi skulle diskutere fratrædelsesgodtgørelser samt, at hun var enig i, at alt anden indkomst skal modregnes.

Anna-Marie Laustsen fik ordet. Hun startede med at takke HPU for deres oplæg og Åse Munk Mortensen for indlægget. Anna-Marie Laustsen havde været meget i tvivl, om hun skulle sige noget under punktet. Det at være politiske valgt er en tillidserklæring. Der er en naturlig armslængde til honorering og ingen mulighed for at forhandle vilkår. Det handler ikke om hende selv, men dem der bliver valgt næste gang. Vores politikere skal kunne tage konfrontationer uden at bekymre sig om deres arbejdsliv efter deres politiske virke. Derfor skal vilkårene også ses i et rekrutterings- og fastholdelsesperspektiv. Nye og genvalgte bliver ifølge Anna-Marie Laustsen nødt til at tage stilling til, hvilke kampe de tager, hvis HPU's forslag går igennem. Hun mener, at det skaber dårligere vilkår for de politisk valgte og dermed også for medlemmerne, men er også tryk ved, at alle træffer det valg, de er mest tryk ved for foreningens fremtid.

Christina Maj Nørgaard takkede for det store arbejde. Hun mente, at vi skal sikre vilkårene for politikerne, for at vi har nogle, der kan bære vores sag frem. Som TR virker det underligt at skulle arbejde og stemme for dårligere vilkår, end dem man har i forvejen. Vi skal som forening have overskud til at give politikerne en periode, hvor de kan finde ud af, hvad de gerne vil og finde et arbejde.

Peter Vögele takkede HPU for deres fremlæggelse og for at have gjort det, de blev bedt om. Peter Vögele konstaterede, at det er en forringelse for regionsformændene, men at vi også skal tænke på hvad der er ret og rimeligt. Hvis en arbejdsgiver husker en for noget dårligt, gør de det også efter 6 måneder. Man er bevidst om de valg, man tager, og det samme vilkår gælder for normalt ansatte, der udtaler sig fagligt. Fratrædelsesordningerne har kostet os mange medlemskroner tidligere. Man ved godt, at det er en del af rollen som regionsformand, og mange ville ansætte en bagefter, fordi man har været kritisk og ihærdig i sit virke. Vi skal ikke gøre som Danske Fysioterapeuter, hvor politikerne tjener for meget.

Tina Nør Langager kvitterede for den grundige gennemgang. Hun orienterede om, at hovedbestyrelsesmedlemmerne stemmer efter deres egen overbevisning under punkterne. Formand og næstformand støtter HPU's forslag. Herefter nævnte hun eksemplet med Torben Hollmann, som har været meget bramfri i sit politiske virke i FOA men lige er blevet ansat som ældrechef i Næstved Kommune. Herudover skal vi hæfte os ved, at vi faktisk giver tre måneder, som man ikke får på det almindelige arbejdsmarked.

Margrethe Boel sagde, at hun selv har stået i rollen mellem direktioner og afdelingsledelse, og at hun også efterfølgende har fået venner her, som i høj grad har været klar over, at det hørte til rollen.

Henrik Kruse-Hansen mente, at der blev tegnet et for dystert billede af, hvilke konsekvenser det kan have at blive politisk valgt i Ergoterapeutforeningen. Karen Ellemann er lige blevet generalsekretær for en organisation, hun tidligere har kaldt en kaffeklub. Vi skal selvfølgelig forholde os til hver især, hvordan kronerne bliver forvaltet mest hensigtsmæssigt.

Didde Neuchs Christensen fra HPU konstaterede, at man ikke kun sammenlignede med kommunale terapeuter, men at det mere er for at give en referenceramme. Hun var enig med Peter Vögele, Margrethe Boel og Henrik Kruse-Hansens holdninger til muligheden for at få et job efterfølgende.

Louise Mosbæk fra HPU afsluttede med at forklare, hvorfor man ikke havde taget udgangspunkt i det, der blev besluttet sidst. Det hele skal sættes i kontekst til, at vi står i en situation, hvor vi kigger ind i en tid med færre medlemmer, færre studerende og færre penge. Derfor fokus på at stramme til men stadig med rimelighed og økonomisk bæredygtighed for øje.

Kirsten Kenneth Larsen konstaterede, at der ikke er fremsat ændringsforslag til forslag 9b1, 9b2, 9b3, 9b4, 9b5 og 9b6, og at de alle er forslag, hvor der ikke sker ændringer i de nuværende vedtægter. Der vil derfor ikke blive stemt om dem.

Pkt. 9b7: Fratræden med henblik på pension

Ændringen gælder de fem fuldtidsfrikøbte politikere og den vedtægt der omhandler fratræden med henblik på pension.

HPU foreslår, at der ikke ydes fratrædelseshonorar eller godtgørelse. Lige nu lægger formuleringen sig op ad vilkårene i funktionærloven ved afskedigelse.

Det handler om valg. Man har mulighed for at spare op til pension ved at bruge en del af Etf-honoraret.

Dirigenterne kaldte forslaget til afstemning og oplyste, at der skulle være et kvalificeret flertal på 58 stemmer, da der var tale om en vedtægtsændring.

72 stemte for, 3 imod og 1 blank. Forslaget blev vedtaget.

De nye regler træder først i kraft ved næste (gen-)valg.

Pkt. 9b8: Fratræden efter eget ønske i perioden

Hvis man vælger at fratræde efter eget ønske i perioden, får man et honorar på tre måneder. I kommunalt regi, ville man have en måneds opsigelse. Tre måneder er rimeligt, selvom man vælger at gå. Hvis man får et nyt job inden for de tre måneder, bliver man modregnet.

I dag er bestemmelserne i vedtægterne ikke udspecificeret i forhold til omstændighederne for fratræden.

Åse Munk Mortensens ændringsforslag er identisk for 9b8, 9b9 og 9b10. Ændringsforslaget har til hensigt at sammenligne vilkårene for fuldtidspolitikere i Ergoterapeutforeningen med kommunalt ansatte ergoterapeuter/foreningsmedlemmer, som afskediges. Disse grupper er efter hhv. 12 og 17 år berettiget til et engangsbeløb på henholdsvis en og tre måneders løn. Ændringsforslaget er stillet i lyset af den præmis, at det efter hhv. 12 og 17 år i et politisk hverv kan tage længere tid at finde nyt arbejde. Ydermere skal politikerne have lov til at koncentrere sig om deres politiske virke i Ergoterapeutforeningen fremfor at tænke på deres næste job.

Kirsten Kenneth Larsen bragte det mest vidtgående af de to forslag, som var HPU's forslag, til afstemning.

60 stemte for, 15 i mod og 1 blank. Forslaget blev vedtaget.

De nye regler træder først ved næste (gen-)valg.

Pkt. 9b9: Fratræden efter eget ønske ved valgperiodens udløb

Fratræder man efter eget ønske, når valgperioden udløber, ydes der i dag honorar, som svarer til funktionærlovens vilkår ved afskedigelse med modregning af indtægt fra evt. beskæftigelse. HPU mener, at man ved på forhånd, om man vil gå af, og at det derfor svarer til en opsigelse som almindelig medarbejder. Derfor ligger deres forslag på et middelniveau og tager afsæt i retfærdigheden for den valgte og for foreningen.

Åse Munk Mortensen havde et ændringsforslag til punktet (se Pkt. 9b8).

Kirsten Kenneth Larsen bragte det mest vidtgående af de to forslag, som var HPU's, til afstemning.

62 stemte for, 10 imod og 4 blank. Forslaget blev vedtaget.

De nye regler træder først ved næste (gen-)valg.

Pkt. 9b10: Tabt kampvalg, mistillid eller sygdom

Her gælder der nogle andre betingelser end de foregående, da man ikke har planlagt afgang. Vilkårene bør derfor svare til en afskedigelse, hvor man efter funktionærloven vil være berettiget til fratrædelseshonorar samt evt. engangsbeløb, begge dele er afhængig af, hvor mange år man har været ansat.

HPU anbefaler fratrædelseshonorar svarende til funktionærloven, men at man ikke er omfattet af engangsbeløbet af hensyn til foreningens økonomi.

Der var spørgsmål til, hvad der vil være tilfældet, hvis man blev bortvist eller havde taget af kassen. Kirsten Kennet Larsen forklarede, at man så ville være ude i en strafferetlig sag.

Åse Munk Mortensen havde et ændringsforslag til punktet (se Pkt. 9b8).

Kirsten Kenneth Larsen bragte det mest vidtgående af de to forslag, som var HPU's, til afstemning.

47 stemte for, 25 imod og 4 blank. Forslaget blev ikke vedtaget.

Derfor stemte repræsentantskabet om Åse Munk Mortensens forslag, som ligeledes ville kræve kvalificeret flertal for at blive vedtaget.

50 stemte for, 19 imod og 8 blank. Forslaget blev ikke vedtaget.

De nuværende vilkår fortsætter i de situationer, hvor der er tale om tabt kampvalg, mistillid eller sygdom.

Pkt. 9b11: Vilklårene for HB-medlemmer

Punktet omhandler udtråden for de syv øvrige medlemmer. Vilklårene er ikke beskrevet i vedtægterne, men besluttet af repråsentantskabet, og da der ikke var stillet åndringsforslag, blev forslaget ikke bragt til afstemning.

Pkt. 9b12: Dødsfald

Bestemmelsen gælder kun for landsformand og næstformand. HPU foreslår at teksten udgår, så det er ens uanset, om man er formand, næstformand eller regionsformand.

Åse Munk Mortensens åndringsforslag til punktet går på at udvide fra to politikere til fem politikere, og dermed tage de tre regionsformænd med ind under de samme vilklår som landsformand og næstformand.

Kirsten Kenneth Larsen konstaterede, at det var en teoretisk diskussion om, hvilket af forslagene der var mest vidtgående. Afstemningsrækkefølgen i forslag 9.b.12 blev overvejet ifht. hvad der var mest vidtgående: fjernelse af godtgørelse ved død eller udvidelse af bestemmelsen til også at omfatte regionsformænd. Herefter blev HPU's forslag sendt til afstemning først.

60 stemte for, 15 imod og 1 blank.

Forslaget blev vedtaget. Bestemmelsen er gældende indtil næste (gen-)valg.

Der blev givet bemyndigelse til at foretage redaktionelle åndringer i forbindelse med redigeringen af vedtægterne.

Dirigenterne præciserede, at bestemmelserne indebærer, at al anden eventuel indkomst modregnes honoraret fra Etf ved fratrådelse.

Pkt. 9c: Nedsåttelse af nyt HPU

Kirsten Kenneth Larsen spurgte, om repråsentantskabet kunne godkende beslutningen om at nedsåtte et HPU for den kommende periode.

Forslaget blev stemt igennem.

Tina Nør Langager kvitterede for en god debat og beslutninger. HPU fik herefter overrakt en gave for deres arbejde.

Overrækkelse af bachelorprisen efterår 2022

Margrethe Boel indledte med at kalde de tre vindere, Caroline Brask Larsen, Cecilie Finnemann Sørensen og Sofie Najbjerg Mikkelsen fra UCL Erhvervsakademi og Professionshøjskole i Odense op på scenen for at få overrakt efterårets bachelorpris.

Deres bacheloropgave omhandlede ”Aktivitetsbalance med en rystet hjerne – et kvalitativt bachelorprojekt om postcommotionsyndroms betydning for oplevelsen af aktivitetsbalance hos mennesker over 18 år”.

Herefter holdt Margrethe Boel en tale for de tre vindere.

Med prisen følger en check på 15.000 kr.

Til de interesserede, bliver projektet lagt i Ergoterapeutforeningens vidensbank på etf.dk.

De tre studerende takkede Etf for prisen og takkede deres vejleder for klog og god vejledning. Afslutningsvis takkede de deres informanter for at dele deres oplevelser med senfølger efter hjernerystelse.

Repræsentantskabsmøde i Konfliktfonden

Formanden bød velkommen til repræsentantskabsmødet i Konfliktfonden

Formanden foreslog direktør Anne Hertz som dirigent. Anne Hertz takkede for valget og konstaterede, at mødet var lovligt indkaldt, idet indkaldelsen følger indkaldelsen til det ordinære Repræsentantskabsmøde.

Repræsentantskabet godkendte dagsordenen for mødet.

Formanden aflagde beretning og indledte med at konstatere, at det har været en rolig periode for Konfliktfonden siden seneste Repræsentantskab. Regnskaberne viser, at det har været en periode, som har gjort Konfliktfonden mere polstret.

Der har ikke været iværksat konflikter, der økonomisk har berørt vores medlemmer i perioden siden REP19.

Etf's formue forvaltes ud fra klare etiske spilleregler, som sikrer, at pengene ikke investeres i fx våben, tobak og børnearbejde. Det betyder i praksis, at det for alle investeringer gælder, at der ikke må investeres i selskaber, der overtræder internationalt anerkendte principper for menneskerettigheder, våben, arbejdstagerrettigheder, miljø og antikorruption. Og at dette rent faktisk respekteres, følges af uvildige konsulentvirksomheder, der løbende screener investeringerne.

Formanden orienterede afslutningsvis om, at Etf i sommer valgte at afslutte samarbejdet med BDO-revision, og nu har indgået aftale med Deloitte, som nu er revisor for både Etf og Konfliktfonden.

Godkendelse af regnskaberne:

- Regnskab 2019 blev godkendt. 73 stemte for og 1 stemte blankt
- Regnskab 2020 blev godkendt. 73 stemte for og 2 stemte blankt
- Regnskab 2021 blev godkendt. 74 stemte for og 1 stemte blankt

Dirigenten takkede for et godt møde i Repræsentantskabet for Konfliktfonden og erklærede mødet for afsluttet.

DAG 2.

Pkt. 8: Fremlæggelse og godkendelse af politiske fokusområder for foreningens arbejde i den kommende periode (2023-2025)

Tina Nør Langager takkede for gårsdagens program og proklamerede, at der i vores vedtægter står, at vi skal fremlægge fokusområder, som betegnes strategi, til REP-perioden.

Tina Nør Langager forklarede, at vi i strategioplægget "En del af løsningen – Strategioplæg for Ergoterapeutforeningen 2023-2025" har set på, hvad der rører sig. Her er der taget forbehold for omverdens forhold og et sundhedsvæsen, hvor tingene godt kunne gå bedre. Derfor skal vi bidrage til at være en del af løsningen – nogle gange som en lille spiller, andre gange som en stor. Vores ambition skal være at sætte tydelige ergoterapeutiske aftryk, der hvor vi kan. Foreningen skal understøtte en stor faglighed. Tina Nør Langager sluttede af med at takke for alle de gode input, der allerede er kommet fra medlemmerne, og gav ordet videre til Henrik Kruse-Hansen.

Henrik Kruse-Hansen indledte med at tale om det første indsatsområde i strategioplægget om faglighed "En stærk profession".

Mette Krohn tog over og udfoldede perspektiver om det andet indsatsområde om vilkår "Et fag på holdbare vilkår"

Margrethe Boel afsluttede oplægget med at præsentere det tredje indsatsområde om samfundet "Vi tager ansvar"

Herefter blev den nye film "Faget, foreningen og fællesskabet" vist.

Marianne Christensen åbnede debatten med at forklare, at hun ser et arbejdsmiljø under pres. Hun arbejder i Arbejdstilsynet og kommer ud på alle områder. Plejen fylder rigtig meget. Vi skal tale om, hvad vi kan som ergoterapeuter. Vi symptombehandler. Vi taler om den komplekse borger, men vi har et komplekst system, som ikke har ressourcerne til at hjælpe borgerne med at finde rundt i det. Panelet til åbningsdebatten kom med løsningen – tværsektorielt samarbejde. Mads Koch Hansen sagde i paneldebatten, at vi kan så meget, men skal vi gøre alt? Marianne mente, at vi godt kan gå ind i de lokale kontekster og sige, hvad vi kan – men skal vi ikke også som forening gå ind og sige, om vi kan gøre noget anderledes?

Emil Kjeldsmark Lemvig takkede bestyrelserne og formandskabet for at gøre det rigtig godt. Han takkede også kommunikationsafdelingen og chefkonsulent Luise Bæhrenz Hjort, særligt for at gøre profilen mere favnende for yngre medlemmer. Herudover konstaterede han, at det er blevet mere legitimt at fejre de politiske sejre, som også gør, at vi kommer mere i medierne. Emil Kjeldsmark Lemvig har selv fået det privilegie at blive sendt på fagpolitisk talentuddannelse. Noget som han gerne så, vi gjorde mere ud af, f.eks. for vores tillidsrepræsentanter. Herudover havde han en lille anke om, at han ser rigtig mange kvinder i faget, og at han savner flere mænd. Det er ikke et kvindefag, men det ser sådan ud. Han ville gerne se på, hvordan vi kan tiltrække flere mænd til faget.

Henrik Kruse-Hansen bakkede op om Emil Kjeldsmark Lemvigs efterspørgsel og annoncerede, at der ved deres seneste skoleoptag på Københavns Professionshøjskole var 20 mænd ud af 90 studerende.

Anna-Marie Laustsen takkede Emil Kjeldsmark Lemvig og Henrik Kruse-Hansen for fine perspektiver. Men det var Marianne Christensens kommentar, der fik hende til at tage ordet. Anna-Marie Laustsen mener, vi skal have stor respekt for det pres, Marianne Christensen taler om. Mange bliver så pressede, at de ikke kan håndtere det. Vi skal bruge fagligheden som et af redskaberne til at løse det. Det er blevet sværere at rekruttere ergoterapeuter, og når arbejdsvilkårene er pressede, vil man som ung overveje, om det er den vej man skal gå.

Annette Kjærsgaard startede med at complimentere den fine film, som hun mener vi skal have ud at leve. Hun samlede op på en kommentar i går, hvor hun følte sig misforstået omkring case management og koordinatore. Vi skal tale om, hvordan vi får sat ord på klinisk ræsonnering. Altså at der er en, som sætter sig i spidsen for de forskellige indsatser og får sat et fælles mål for borgeren. Vi skal vise, at vi udøver ergoterapi og sætter personen i centrum i f.eks. i forbindelse med en udskrivelse.

Peter Vögele erklærede sig enig med hovedbestyrelsen i strategien. Vi skal bruge vores muligheder og danne relationer til de vigtige samarbejdspartnere. Det er ikke os, der skal minde andre om, hvor vigtige vi er. Det er de andre, der skal fortælle den gode historie om ergoterapi, fx Parkinsonforeningen. Peter Vögele italesætter ikke længere sygeplejersker som vigtige, det gør de af sig selv. Han mener også, vi skal diskutere vores vilkår. Som nyuddannet ergoterapeut skal du have en god løn. Lige nu er alle overenskomster sådan, at man få bedre løn, hvis man ikke har borger/patientansvar – det er grotesk.

Rikke Uldum Abrahamsen ville gerne opfordre til, at vi får dannet flere relationer på tværs, så vi hele tiden er i kontakt og får viden om, hvad der sker på arbejdspladserne. På den måde kan vi politisk bære udfordringerne videre i regionerne.

Sara Jilsø Fleischer takkede for den gode præsentation. Indsatsområderne synes ofte lidt langt væk fra Grønland. Sara Jilsø Fleischer repræsenterer 20 medlemmer. Der er enorme rekrutteringsproblemer. Hun føler, det er vigtigt for forsamlingen at vide, at hun prøver at følge med. Det er svært at være bæredygtig, når der er gennemstrømning hvert femte år, og at vi nogle steder har lønsumsstyring. Stillinger bliver slået op flere gange, men ikke besat, og så bliver de omlagt. Når der endelig kommer en ergoterapeut, skal de lægge ryg til en masse. Derfor vil hun gerne opfordre til større samarbejde med de faglige selskaber.

Maj Britt Middelhede Olsen sagde, at hun kommer ud i mange sammenhænge, hvor hun repræsenterer medlemmerne. Ledelserne bliver trætte, når de ser på sygeplejerskerne og FOA – men ikke på os. Når hun taler rehabilitering i stedet for at tale om mere i løn eller mere personale, bliver det godt taget imod.

Jonas Holsbæk kom med en indsigt i, at noget af det, vi ser i praksis, er, at algoritmer kan hjælpe. Teknologien kan overtage nogle af de opgaver, som vi tidligere har varetaget. Derfor skal vi også tænke ergoterapeutiske algoritmer, hvor rehabilitering og meningsfulde aktiviteter kommer frem.

Alette Halvor Jensen synes, vi skal have en strategi, hvor vi har særligt fokus på de unge. Når hun kigger rundt i salen, er der mange gråhårede. Hun mener, vi skal have et fællesskab, hvor både unge og gamle giver gode og nye bidrag til hinanden. Ude på arbejdspladserne bliver vi sat i spil ift. "gråzone-arbejde". Der

er behov for nogle gode funktionsbeskrivelser, for at komme det til livs. Sygeplejerskerne har taget mange af de ergoterapeutiske opgaver. Men vi må ikke efterlade de unge med "underlige" stillinger, hvor de går meget alene.

Anne Mette Riber var glad for den ny strategi og spurgte til, hvor det blev tydeligt, at vi har mange strategier? Hvis vi når i mål med det, og alle ved, at når man siger rehabilitering, så tænker man på en ergoterapeut? Hvad er det vores samarbejdspartnere bliver undervist i? I den seneste SOSU bekendtgørelse lykkedes det sygeplejerskerne at få tonet den i en mere sygeplejefaglig retning og at indskrive det rehabiliterende til det sygeplejefaglige område.

Heidi Hoffmann sagde, at de 3 områder i strategien hænger rigtig meget sammen. Vi står som samfund overfor strukturelle problemer. Heidi Hoffmann har også arbejdsmiljø som fokus. Når hun kigger på strategien, så er der blevet lyttet til arbejdsmiljøforskningen, men der foregår også en masse i andre fora, hvor vi kan tale til vores andre politikere.

Thomas Jacobsen blev inspireret af ordet rehabilitering. Han sagde, at han arbejder med mennesker, der ikke skal rehabiliteres, men habiliteres. Det, der skal til, er noget, de ikke har gjort før. Vi laver en anden form for rehabilitering end SOSU'er og sygeplejersker. Rehabiliteringen bliver udvandet, hvis vi bruger begrebet på forskellige måder. Thomas Jacobsen tror, at vi kommer til at arbejde mere med habilitering end rehabilitering som ergoterapeuter.

Anne Theilgaard Jacobsen kvitterede for den fine film. Hun mente, at vi skal have andre til at se, hvor dygtige vi er. Arbejdsmiljøet er trængt. Der er stor udskiftning af medarbejdere. Vi skal se på, hvordan seniorer i højere grad kan agere mentorer for de unge.

Nilo Wielund-Zarrehparvar sagde, at hun som privatpraktiserende synes, at Maj Britt Middelhede Olsen sagde noget, som hun kæmper for hver dag. Hun har taget hvidbogen til sig. Når hun skriver en ansøgning til kommunen, er det fordi hun kan se et potentiale for, at den enkelte borger kan blive endnu bedre. Vi skal tale det tværfaglige samarbejde mere op og være opmærksomme på, at selv om det er længe siden, skaden er sket, kan der stadig være behov for rehabilitering/genoptræning.

Tina Nør Langager kvitterede for den gode debat og de mange perspektiver. Ønsket med strategien er tre områder, der slynger sig sammen, og der vil derfor være spor af alle tre områder, når vi arbejder med indsatserne. Der vil altid være et rehabiliterende og arbejdsmiljømæssigt perspektiv. Tina kvitterede også for, at der blev inddraget tanker fra gårsdagens debat. Hun oplever, at vi er på rette vej og er enige om, at vi har en kæmpe fælles opgave ude på de enkelte arbejdspladser for at få de unge med og også med ind i foreningen.

Hella Obel sendte de politiske indsatsområder til godkendelse og spurgte, om repræsentanterne kunne godkende. Der blev klappet og Hella Obel konkluderede, at indsatsområderne blev godkendt.

Pkt. 6: Godkendelse af regnskaber for 2019-2021

Tina Nør Langager fremlagde regnskaberne for 2019-2021. Regnskaberne er revideret af vores hidtidige revisionsfirma BDO, så det formelle er på plads. Overordnet viser regnskaberne, at vores forening er blevet rigere. Regnskaberne blev ikke gennemgået i detaljer, men resultaterne år for år, blev vist på storskærmen.

Om 2019 berettede Tina Nør Langager, at der var et lidt større underskud end budgetteret. Det skyldes et overforbrug på IT, stigende priser hos leverandører og indkøb af IT-hardware, som dengang var en god investering.

Om 2020 berettede Tina Nør Langager, at vi havde budgetteret med et underskud, der endte i et overskud grundet corona. Der var mange aflyste aktiviteter, eller aktiviteter der blev omlagt til at være virtuelle og derfor var billigere at afvikle. Der var også en mindre lønomkostning grundet vakancer.

Om 2021 berettede Tina Nør Langager, at vi kom styrket ud af året. Det var et år med medlemsfremgang og med overskud på både drift og investeringer. Trods corona var der mulighed for at gennemføre de fleste aktiviteter. På TR-området blev der lavet en ambitiøs plan for at indhente efterslæbet efter corona.

Tina Nør Langager orienterede om, at skat er anført under skatteårets resultat. I 2020 ændrede man praksis. I regnskaberne for 2020 og 2021 er skat anført under note 4 linjekonsolidering. Derfor står det forskellige steder i oversigten.

Tina Nør Langager nævnte, at der kommer udsving og at hovedbestyrelsen er meget opmærksomme på det. Der er økonomisk status hver gang på hovedbestyrelsesmøderne.

Vi har skiftet formueforvalter. I 2020 overgik vi til Gudme Raaschou, og i 2021 lagde vi en ny investeringsstrategi efter vejledning med dem. Det har været en fornuftig beslutning ud fra årsresultatet. Formuen forvaltes efter klare etiske retningslinjer. Der investeres fx ikke i våben, tobak eller børnearbejde, og vi overholder alle internationale investeringsprincipper. Vi tager et samfundsansvar gennem vores investeringer. Vi har heller ingen direkte investeringer i Rusland.

Tina Nør Langager orienterede til slut om, at vi har afsluttet vores lange samarbejde med BDO og i stedet lavet en aftale med Deloitte. Deloitte har et stærkt branchekendskab og er revisionsfirma for ca. 25 andre foreninger i Danmark.

Didde Neuchs Christensen spurgte ind til strategien for vores økonomi. Nu har vi akkumuleret en pæn formue – hvad skal der ske med den?

Tina Nør Langager svarede, at vi kommer ind på området under budgetpunktet. Det er noget, som der er stor opmærksomhed på, og noget, som selvfølgelig skal komme medlemmerne til gode.

Kirsten Kenneth Larsen satte de tre regnskaber til afstemning.

- 2019: 76 ja, 0 nej og 1 blank. Regnskabet blev godkendt.
- 2020: 76 ja, 0 nej og 1 blank. Regnskabet blev godkendt.
- 2021: 76 ja, 0 nej og 1 blank. Regnskabet blev godkendt.

Pkt. 11: Forslag til kontingentsatser for 2023-2025

Lærke Plesner Hjerrild præsenterede på vegne af hovedbestyrelsen forslag til kontingentsatser. Ergoterapeutforeningens væsentligste indtægtskilde er kontingentet. Hovedbestyrelsen mener, at kontingentet skal kunne dække de løbende driftsudgifter i foreningen samtidig med, at der altid skal være penge til at dække uforudsete udgifter. Derfor er balancen mellem aktiviteter for medlemmerne og opsparing en ting, vi hele tiden skal have for øje.

Lærke Plesner Hjerrild lagde på hovedbestyrelsens vegne op til et uændret kontingent de kommende tre år. Sammenholdt med at det generelt er blevet dyrere at være dansker og den forventede lønudvikling, betyder det, at det bliver billigere at være medlem af Ergoterapeutforeningen.

Lærke Plesner Hjerrild sluttede af med at sige, at der også er dele af kontingentet, som afsættes til særlige formål. I forslaget her fortsætter satserne for henholdsvis Praksispuljen, Forskningsfonden og Konfliktfonden. Det betyder, at der hvert kvartal overføres følgende fra hvert medlem: 30 kroner til Konfliktfonden, 11,5 kroner til Praksispuljen og 34,5 kroner til Forskningsfonden. Resten af kontingentet går retur til medlemmerne. Så når vi tager stilling til kontingent, skal vi også tage stilling til, hvad der afsættes til puljer og fonde.

Peter Vögele var enig i forslaget. Han havde et ønske om, at når vi giver som fællesskab til f.eks. forskning, skal det også forpligte, at de forskende formidler deres resultater. Nogle gange inviterer vi ph.d'ere ud, der delvist er finansieret af os, men stadig vil have penge for at komme.

Margrethe Boel sagde, at der ligger en forpligtelse til at formidle.

Emil Kjeldsmark Lemvig var glad for, at kontingentet blev fastholdt, men ønskede, at der i bilaget med de andre foreningers kontingent ikke skulle fremgå de gule foreninger, da det ikke er organisationer, vi skal sammenligne os særligt med.

Inden afstemningen gjorde dirigenterne opmærksom på, at vi også stemmer om henlæggelser til fondene.

Afstemning om kontingentet: 76 for, 0 imod og 0 blank. Forslaget blev vedtaget.

Tina Nør Langager takkede for beslutningen. Hun brugte anledningen til at sige, at vi tager fælles ansvar for at tage dialogen på arbejdspladsen. Der er pres på privatøkonomien, og banker foreslår, at man kan droppe sig medlemskab for at få enderne til at mødes. Derfor skal vi kunne tage dialogen om, hvor vigtigt det er at være medlem og at vi har fastholdt beløbet i en tid med stigende inflation.

Pkt. 10: Forslag til rammebudget 2023-2025

Tina Nør Langager fremlagde hovedbestyrelsens forslag til rammebudget for 2023-2025. Tina Nør Langager pointerede, at der på baggrund af rammebudgettet, som repræsentantskabet vedtager, bliver fastlagt et detaljebudget af hovedbestyrelsen, så det er muligt at disponere for enkelte forhold hvert år.

Tina Nør Langager præsenterede, at vi budgetterer med et nul i 2023 samt et underskud i 2024 og 2025. Det gør vi fordi, vi gerne vil investere i udviklingen af vores medlemsunderstøttelse i de kommende år.

Eksempelvis gennem et nyt medlemssystem og en ny hjemmeside der også fungerer på mobilen. Det vigtigste er, at vores formue kommer ud at leve og kommer medlemmerne til gode gennem faglige- og medlemsrettede aktiviteter.

Åse Munk Mortensen spurgte ind til, hvorfor de faste udgifter er lavere end i regnskab 2021? Hun havde også en opmærksomhed på, at flere medlemmer skaber større pres på sagsbehandlingen, og at vi derfor skal sikre et godt arbejdsmiljø i sekretariatet.

Anne Hertz svarede at der er en opmærksomhed på, at sekretariatet har tilstrækkeligt med kvalificerede medarbejdere til at løfte sagsbehandlingen, og at hun også mener, vi har et godt arbejdsmiljø. I regnskaberne kan det godt være svært at aflure hvor udgifterne ligger, da de kan gemme sig på forskellige konti.

Anne Mette Riber pointerede, at medlemsaktiviteter har ligget lavere og er budgetteret højere end de har været i år. Er tanken at medlemsaktiviteterne gror ud af regionerne, eller skal man skrive ind som medlem, med gode idéer?

Tina Nør Langager takkede for spørgsmålet og sagde, at vi altid tager imod gode idéer til medlemsaktiviteter. Nogle aktiviteter planlægges centralt, andre i faglige selskaber eller regionerne. Interessen for de faglige medlemsaktiviteter er steget meget efter corona.

Anne Hertz tilføjede, at der er oprettet en ny afdeling i sekretariatet, Medlems- og Kommunikationsafdelingen, for at sætte ekstra tryk på de medlemsrettede aktiviteter.

Anne Mette Knudsen konstaterede, at det altid er spændende med ny hjemmeside. Hvor meget har vi planer om at gøre tilgængeligt for medlemmer og ikke medlemmer? Fysioterapeuterne lægger noget bag lås.

Christina Maj Nørgaard kommenterede, at man med den digitale udvikling, skal tænke ind i, at man kan få lov til at stemme digitalt til generalforsamlingerne og dermed åbne for den demokratiske mulighed.

Tina Nør Langager takkede for spørgsmål og kommentarer. Til Anne Mette Knudsen svarede hun, at det er en løbende drøftelse, som hovedbestyrelsen tager. Vi vil gerne gøre noget tilgængeligt for at vise hvem vi er, og hvad vi har på hylderne. I forhold til Christinas kommentar er det ikke noget, der er budgetteret med på nuværende tidspunkt.

Rikke Uldum Abrahamsen kvitterede for de gode spørgsmål, og åbnede op for, at man gerne måtte sende gode idéer til medlemsarrangementer til hende på regionalt niveau. Regionerne sidder med noget økonomi og støtter gerne op.

Afstemning: 76 for, 0 imod og 1 blank. Forslag til rammebudget blev vedtaget.

Pkt. 12: Forslag til valg af økonomisk kontrollant

Kirsten Kenneth Larsen konstaterede, at der ikke var kommet yderligere opstillede til posten.

Lærke Plesner Hjerrild præsenterede på vegne af hovedbestyrelsen forslag til valg af økonomisk kontrollant. Her fremlagde hun Dikke Neuchs Christensens argumenter fra ansøgningen og påpegede, at der - hvis Dikke

bliver valgt - også vil være en geografisk spredning, da Susanne Stampe Nielsen, som er den anden økonomiske kontrollant, er fra Midt/Nord.

Lærke Plesner Hjerrild benyttede også lejligheden til at takke Mette Schrøder for arbejdet som økonomisk kontrollant de seneste 6 år.

Repræsentantskabet klappede beslutningen om, at Didde Neuchs Christensen bliver økonomisk kontrollant for de næste 6 år hjem.

Pkt. 7f: Forslag til vedtægtsændring af § 15.2 vedrørende regionsgeneralforsamlinger

Maj Britt Middelhede Olsen fremlagde hovedbestyrelsens to forslag til ændringer. Den ene vedrørende tidsfristen for indkomne forslag tre uger forud for generalforsamlingen, så vi sikrer, at medlemmer og regionsbestyrelsen kender og har mulighed for at handle på forslagene, og den anden at der skrives et referat fra generalforsamlingerne, som allerede er praksis i dag.

Afstemning: 75 for, 2 imod og 0 blank. Forslaget blev vedtaget.

Pkt. 7g: Forslag til vedtægtsændring af § 15.2 vedrørende digital stemmeafgivelse i forbindelse med regionsgeneralforsamlinger

Louise Boros Daugaard fremlagde forslaget. Forslaget er stillet af Lene Drejer, Christina Maj Nørgaard og Louise Boros Daugaard fra Region Syds bestyrelse.

Louise Boros Daugaard forklarede, at medlemsdemokrati er for alle, og at vi alle arbejder for at gøre demokrati muligt. Vi tilpasser aktiviteten, det er vores opgave som professionsforening at være fleksible og omstillingsparate. Det skal være let at deltage i medlemsdemokrati, og aktiv deltagelse er mere end en krop i et rum. Hun mente, at der er mange møder og aktiviteter, hvor der er mulighed for at netværke, og at muligheden for at stemme digitalt på generalforsamlingerne er en bekostelig affære. Louise tror på den bliver billigere, og det vil gøre det mere bæredygtigt at have den mulighed.

Maj Britt Middelhede Olsen sagde på vegne af hovedbestyrelsen, at hun er enig i forslaget, men vurderer at omkostningerne er for tunge, da det vil koste i omegnen af 30.000 kr. pr. region. af sikkerhedsmæssige årsager. Hun nævnte også, at der i vedtægterne i dag er mulighed for at gøre det.

Peter Vögele sagde, at han forstår intentionen og er enig. Der er kommet noget godt ud af corona ift. videomøder. Men han nævnte også, at der er noget fysisk og følelse, man mister ved at gøre tingene online. Man kan ikke på samme måde påvirke stemningen og beslutningerne. Derfor anbefaler han at stemme imod. Demokrati handler om følelse, og det kan vi bedst, når vi er sammen.

Jannik Schøne nævnte, at der i vores vedtægter ikke er noget til hinder for at holde møder og stemme virtuelt. Hvis vi ændrer det i vedtægterne, vil det derfor mere blive opfattet som noget, vi lover at gøre fremadrettet. Alternativt kunne man udarbejde et holdningspapir i stedet for.

Tina Nør Langager takkede for en fin fremlæggelse af hovedbestyrelsens holdning. Tina Nør Langager påpegede, at hovedbestyrelsen stemmer nej denne gang, fordi en vedtægtsændring vil have bindende karakter. Hovedbestyrelsens intention er at følge udviklingen og forholde sig til, hvordan det ser ud i 2025. Det er vigtigt, at vi stiller alle medlemmer lige uanset region. Det er godt, at vi har haft drøftelsen, men Hovedbestyrelsen fastholder at anbefale et nej.

Afstemning: 5 for, 68 imod og 4 blank. Forslaget blev ikke vedtaget.

Pkt. 7a: Forslag til vedtægtsændring af § 4 vedrørende medlemmer, hvor Etf ikke har forhandlings- og aftaleretten

Anna-Marie Laustsen fremlagde vedtægtsændringen på hovedbestyrelsens vegne.

Forslaget er med til at løse den udfordring vi har, når vores egne uddannelsesoverenskomster overlappes af andre forbunds funktionsoverenskomster, og ergoterapeuter bliver omfattet af en anden overenskomst end vores egen. Forslaget medfører, at når det ikke er muligt at få henført en stilling til vores overenskomst, og vores medlemmer derfor er ansat på en anden overenskomst, vil der stadig være mulighed for at være medlem af Ergoterapeutforeningen til ca. halvt kontingent.

Afstemning: 73 for, 1 imod og 1 blank. Forslaget blev vedtaget. (Årsagen til faldet i det samlede antal stemmer, er at to repræsentanter havde forladt mødet)

Pkt. 7b: Forslag til vedtægtsændring af § 7.1 vedrørende erhvervskandidater

Jonas Holsbæk motiverede forslaget på hovedbestyrelsens vegne.

Forslaget indebærer, at studerende på erhvervskandidatuddannelsen, som arbejder min. 25 timer om ugen, betaler halvt kontingent men har rettigheder svarende til aktive medlemmer. Deltidskontingent er for ansættelser op til 20 timer. Når vi anbefaler 25 timer i forslaget, er det fordi erhvervskandidatuddannelsen netop er kendetegnet ved, at man skal være i relevant job – minimum 25 timer ugentligt.

Åse Munk Mortensen kommenterede, at hun synes, det er en god idé, men at hun vil anbefale hovedbestyrelsen sammen med en baggrundsgruppe at kigge på den samlede kontingentstruktur. Lige nu er der et broget billede af kontingentsatser.

Afstemning: 67 for, 5 imod, 3 blank. Forslaget blev vedtaget.

Pkt. 7c: Forslag til vedtægtsændring af § 7.1 vedrørende pensionistmedlemmer

Dirigenterne informerede om, at der var ændringsforslag fra Åse Munk Mortensen til punktet.

Åse Munk Mortensen begrundede sit forslag, som omhandler, hvordan vi definerer pensionister i Ergoterapeutforeningen. Hun vil tale rettigheder, ikke kun om definition, da hun ser mere logik i, at der sker

en reduktion i seniormedlemmers medlemsrettigheder fremfor begrænsninger i, hvem der kan være seniormedlemmer.

Anne Theilgaard Jacobsen motiverede på vegne af hovedbestyrelsen forslag til vedtægtsændringen. Forslaget omhandler en tilpasning af vedtægterne til udviklingen i muligheden for fleksibel tilbagetrækning i forhold til pension og efterløn. Der er behov for en sondring mellem medlemmer, der er pensionister og har forladt arbejdsmarkedet, og pensionister der fortsat er aktive på arbejdsmarkedet og derfor måtte have behov for rådgivning svarende til aktive medlemmer.

Herefter fremsatte Anne Theilgaard Jacobsen på vegne af hovedbestyrelsen et ændringsforslag til forslaget til vedtægtsændringen, som tydeliggør, at forslaget gælder beskæftigelse som ergoterapeut.

Dirigenterne gjorde opmærksom på, at hovedbestyrelsens forslag er modtaget rettidigt. I forhold til Åse Munk Mortensens ændringsforslag, er det delvist indkommet rettidigt. Der var i Åse Munk Mortensens ændringsforslag til en paragraf, der går på hvilke ydelser, man har ret til som pensionist. Da det ikke forholder sig til teksten i hovedbestyrelsens fremsatte vedtægtsændringsforslag, må det betragtes som et selvstændigt vedtægtsændringsforslag i stedet for et ændringsforslag. Da forslaget ikke er modtaget rettidigt for vedtægtsændringer, blev denne del af forslaget afvist.

Åse Munk Mortensen konstaterede, at hun var enig med hovedbestyrelsen i, at vi skal kigge på området. De, som har forladt arbejdsmarkedet, vil stadig gerne være ergoterapeuter. Vi skal finde nogle mere fleksible former for at være medlem af Ergoterapeutforeningen. De nuværende vedtægter kan misforstås eller manipuleres, så man kan komme med på en fribillet og få stor service for ingen penge. Derfor synes hun, at vi skal finde løsningen på rettighedssiden, og opfordrede til, at der bliver set på dette i fremtiden. Grundet udviklingen og de mange former for pensioner mener Åse Munk Mortensen, at hendes ændringsforslag er mere tidssvarende og bør stemmes igennem.

Anna-Marie Laustsen var glad for, at der er enighed på området. Der er mange, der har en udfasning af arbejdslivet, hvor man kan arbejde få timer frem mod pension, og at vi måske skal kigge ind i at have flere niveauer. Det er vigtigt, at vi fastslår, at man ikke kan arbejde 37 timer som 68-årig og kun betale pensionistkontingent. Det er ikke retfærdigt over for andre medlemmer.

Jannik Schøne konstaterede, at han ikke er imod forslaget. Der er længe til, han skal på pension, og han ved ikke, hvornår man føler, nok er nok. Vi skal som forening have plads til, at man også kan være medlem, når man går på pension uanset, om man tager arbejde eller ej. Der er ingen økonomisk nød i foreningen, og i stedet bør vi sige tak for indsatsen, og give mulighed for nedsat kontingent selvom man arbejder.

Sonja Vinkler havde et spørgsmål til hovedbestyrelsen, om man kunne varetage et censorjob, når man er pensionistmedlem.

Nilo Wielund-Zarrehparvar og Mitzi Falkenberg stillede op som repræsentanter for klub for privatpraktiserende ergoterapeuter med en undren og bekymring. I deres klub kan de se, at de mister medlemmer, og de ved, at der er mange som arbejder få timer. Mange har lyst til at hjælpe, efter de er pensioneret og kommer også med en mere specialiseret viden. Derfor vil vi også tabe meget viden, hvis ændringsforslaget stemmes igennem. De mente, at det er en grov måde at slutte sin medlemsrejse på. De

efterspurgte begge tal på, hvor mange der reelt er ramt af det. De har selv ringet rundt og har ikke oplevet nogen, der søgte rådgivning. De synes, det er at skyde over målet, hvis man skal betale 1700 kr. i kvartalet, for at få lov til at bruge 2 timer på at hjælpe nogle kolleger.

Jonas Holsbæk takkede for de gode perspektiver. Han er selv selvstændig ergoterapeut og regner med, at han vil arbejde med små opgaver, når han fylder 70 år. Han tænker derfor sig selv som aktivt medlem, der bare drosler ned – så måske mere som deltidsmedlem, som betaler omkring 800 kr. i kvartalet. Afhængigt af indtjening bliver det omkring 400 kr. i kvartalet, da det kan trækkes fra. Det giver mange gode muligheder at have den form for medlemskab, og han synes, vi skal have øje for den demografiske udvikling i den kommende tid. Der er lige nu kun to kommuner, hvor der er flere, der arbejder, end der er på pension. Vi kommer til at have en forening, med en høj gennemsnitsalder. Det er ikke en stor stigning at betale deltidsmedlemskab, hvis man også har en indtjening ved siden af.

Anne Mette Knudsen spurgte ind til, hvor vores ansatte i fleksjob ligger ift. foreningen. Vi snakker rettigheder og penge nu, og det er unge som gamle interesserede i. Måske vi skal give det en grundig omgang på det kommende repræsentantskabsmøde?

Sara Jilsø Fleischer mente, vi skal finde ud af, hvordan tingene hænger sammen. Derfor vil hun anbefale at stemme nej.

Margrethe Boel sagde, at forslaget er lagt op, da der er kommet andre pensionsformer til. I dag kan man med nuværende satser arbejde 32-timer og betale pensionssats. Det synes hun ikke er rimeligt. Hovedbestyrelsens forslag er tænkt i forhold til, at man ikke kan være på mange forskellige ansættelsesformer og så være på pensionssats.

Didde Neuchs Christensen synes, det var svært, og at hun ikke var godt nok oplyst ift. at fjerne det, som Åse Munk Mortensen foreslår. Men samtidig synes hun, at hovedbestyrelsens forslag er restriktivt, når nu vi kigger ind i en fremtid med mangel på ergoterapeuter. Vi har et økonomisk grundlag, der gør, at vi burde kunne klare, at de få, der har behov for hjælp som pensionister, kan få det, indtil vi er oplyst ordentligt på området.

Tina Nør Langager takkede for en god debat. Det er tydeligt at drøftelsen har bevæget sig over i en snak om rettigheder, i stedet for at definere gruppen af pensionister. Tina Nør Langager var enig i, at hovedbestyrelsen har et ansvar for at kigge på medlemskategorierne og kontingenter og tage det med til REP25. Derfor valgte Tina Nør Langer på vegne af hovedbestyrelsen af trække forslaget og støtte Åse Munk Mortensens forslag, da teksten passer bedre i forhold til det der står i dag.

Åse Munk Mortensens forslag blev sendt til afstemning.

60 stemte for, 8 imod, og 7 blank. Forslaget blev vedtaget.

Pkt. 7d: Forslag til vedtægtsændring af § 13.1 og 19 vedrørende ansatte i Etf

Margrethe Boel fremlagde vedtægtsændringsforslaget på hovedbestyrelsens vegne.

Forslaget ændrer vedtægterne om, at hovedbestyrelsen er ansvarlige for ansættelse og afskedigelse af sekretariatets personale, samt at de sammen med sekretariatets øverste leder ansætter øvrige medarbejdere i sekretariatet. Dette er en reminiscens fra tidligere tider og ikke i overensstemmelse med nuværende praksis. Forslaget skal ses som tydelighed på ønsket om at holde det politiske og administrative arbejde adskilt og stemmer overens med praksis hos vores søsterorganisationer.

Hovedbestyrelsen fastholder ansvaret for normeringen i sekretariatet, ansættelse af direktøren og holdes fortsat orienteret om nyansættelser.

Afstemning: 74 for, 0 imod og 1 blank. Forslaget blev vedtaget.

Pkt. 7e: Forslag til vedtægtsændring af § 13 vedrørende økonomiske forpligtelser

Margrethe Boel fremlagde vedtægtsændringsforslaget på hovedbestyrelsens vegne.

Forslaget ændrer vedtægterne omkring driften af hverdagsforretningen. Lige nu foreskriver vedtægterne, at myndighedstilsyn og forespørgsler fra leverandører skal godkendes af hovedbestyrelsen. Sådan er praksis ikke i dag.

Derfor foreslår hovedbestyrelsen en ændring af vedtægten til, at foreningens daglige drift tegnes af direktøren, dog ikke i forhold til pantsætning og lån. Formuleringen er konkret valgt efter inspiration fra vores søsterorganisationer og sparring med vores bank.

Afstemning: 74 for, 1 imod, 0 blanke. Forslaget blev vedtaget.

Pkt. 13 Eventuelt

Didde Neuchs Christensen takkede for et godt repræsentantskabsmøde og oplyste, at hun sammen med Alice Røpke er blevet ansvarlig for opdatering af hovedbogen for hjælpemidler. Derfor søger de cases om hjælpemidler ifm. rehabilitering og træning. Hvis der er nogen, som kunne tænke sig at byde ind, kan man tage kontakt.

Sara Jilsø Fleischer havde en afsluttende bemærkning om at huske Grønland, hvad enten det drejer sig om studerende eller pensionister.

Dirigenterne afsluttede med, at det havde været en fornøjelse at deltage og opleve at folk kærer sig om hinanden og foreningen.

Tina Nør Langager sluttede af med at takke alle fremmødte for at bidrage, kvalificere og konstruktivt være medspillere hele vejen. Hun takkede også for det gode fundament, der er blevet besluttet på REP22, og som hovedbestyrelsen og foreningen skal hjem og arbejde videre med. Herefter takkede hun dirigenterne for trykt at lede os igennem de to dage og sekretariatet, som har arbejdet i ugevis for at få det til at fungere. Hun sluttede af med at konstatere, at det har fungeret hele vejen igennem.

Farvel og tak for et fantastisk repræsentantskabsmøde.